

foruden den egentlige Lægehjælp ogsaa yder deres Medlemmer Specialisthjælp under mange forskellige Sygdomme; det egentlige Kontingent til Lægerne i København udgjorde kun 3 Kr. 50 Øre. Naar man ser hen til, hvad samme Statistik udviser, at Sygedagenes Antal i København var 8,7 for mandlige og 6,7 for kvindelige Medlemmer, og desuden tager i Betragtning, at en hel Mængde Sygedage ikke blev talt med — man har kun medregnet de Sygedage, for hvilke der ydes Betaling; hvis altsaa et Medlem kun har været syg i 3 Dage, er disse 3 Dage ikke talte med —, vil man sikkert godt kunne sige, at hvert Sygekassemedlem gennemsnitligt har haft mindst 3—4 Lægebesøg, hvad der vistnok ogsaa stemmer med Resultaterne af Statistikken andetsteds fra. Jeg har for mit eget Vedkommende forsøgt at beregne Tallet — det drejer sig ganske vist her om en meget lille Sygekasse — og har fundet 3—4 Sygebesøg om Aaret pr. Medlem. Jeg tror, at det vil passe, at en Læge i København kun faar ca. 75 Øre for hvert Besøg, hvortil kommer, at han maa yde alle Konsultationer i Hjemmet aldeles gratis.

Der er neppe nogen, der vil hævde, at 75 Øre for et Lægebesøg — der jo baade kan finde Sted om Dagen og om Natten — er nogen urimelig høj Betaling. Jeg tror, de fleste vil synes, at den er meget ringe — man kan daarligt faa Bybude til at gaa Årinder for den samme Betaling! Man kan efter min Mening absolut ikke sige, at Lægerne er ubillige i deres Fordringer overfor Sygekasser. Tværtimod maa det sikkert siges, at hvis Lægerne ikke havde været saa rimelige i deres Krav, kunde hele denne Bevægelse ikke have bestaaet. Der er heller ingen, der kender Sagens Forhistorie, som ikke ved, at det først og fremmest var Lægernes Skyld, at Sygekasserne blev oprettede. Dette at Lægerne fra Begyndelsen har stillet sig saa humant og velvilligt overfor de ubemidlede i Samfundet, ydet dem Lægehjælp mod meget ringe Betaling, har bevirket, at Bevægelsen har kunnet vokse sig stor. Derfor tror jeg, at der paa dette Omraade gøres Lægerne nogen Uret.

Naar man hævder, som det er fremført i Dag, at det særlig er Lægestanden, der er saa meget imod, at bemidlede skal kunne blive Medlemmer af Sygekasserne, gør man, ogsaa i den Henseende Lægestanden Uret. Grunden til, at Standen stiller sig saaledes, er i og for sig ikke den, at den er bange for at gaa Glip af noget

Honorar. Om det vil lykkes Lægerne at faa saa og saa mange bemidlede Medlemmer ud af Sygekasserne, tror jeg slet ikke, spiller saa overordentlig stor en Rolle for dem; det kan kun være et relativt Mindretal, hos hvem Lægerne kan faa større Honorarer. Men selvfølgelig er der altid noget irriterende for en Læge i at se, at han maa give en Patient Lægehjælp til en meget moderat Betaling, naar vedkommende meget godt kunde yde et langt større Lægekongent; og det er ikke mindst kedeligt, fordi netop Lægerne maa gøre saa uhyre meget Arbejde gratis. Der findes jo absolut ingen anden Stand, der tilnærmelsesvis gør saa meget Arbejde, yder saa megen Hjælp uden Vederlag som Lægestanden, og naar den gør det, er det ogsaa rimeligt, at den søger at faa Betaling der, hvor man virkelig kan betale. Efter min Anskuelse er som sagt Hovedsagen ikke den, at Lægerne faar større Betaling hos dem, der virkelig har Evne til at betale. Men det Spørgsmaal, om bemidlede kan være Medlemmer af Sygekassen, har en helt anden Side, som er langt mere betydningsfuld, idet det er ganske givet, at jo flere bemidlede der optages i en Sygekasse, des flere ubemidlede gaar der ud; dette er noget, man kan læse sig til i den Beretning, som er afgivet af Sygekasseinspektøren.

Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) sagde jo rent og tydeligt: Vi har 700,000 Medlemmer af Sygekasserne, men vi burde have 700,000 andre med, som er for ubemidlede til at være Medlemmer. Hvorfor er de for ubemidlede? Fordi Kontingentet i Sygekassen er for stort for dem, de kan selvfølgelig ikke magte det. Naar man undersøger Kontingentets Størrelse, viser det sig, at i København er Medlemsbidraget 13 Kr. 50 Øre og Statstilskuddet 4 Kr. 41 Øre. I Provinsbyerne er de tilsvarende Tal 9 Kr. 83 Øre og 3 Kr. 52 Øre, i Øernes Landsygekasser 4 Kr. 66 Øre og 2 Kr. 75 Øre og endelig i Jyllands Landsygekasser 4 Kr. 33 Øre og 2 Kr. 55 Øre. Nu er det jo ganske givet, at en meget daarligt stillet Arbejder ikke kan betale et Aarskontingent for sig og sin Kone paa 27 Kr., og saa højt er Kontingentet gennemsnitligt i København. Det forekommer mig derfor, at man skal være meget forsigtig med at faa bemidlede Folk optaget i Sygekasserne, thi det vil bevirke, at Dagpengene, Sygekasseydelseerne stadig sættes op, og det bevirker igen, at de ubemidlede maa gaa ud; og vi kan jo dog alle være enige om, at Sygekasserne